

PĘK (27) *sb m*

sg *N* pęk (15). ◇ *G* Pęka (2). ◇ *D* pękowi (7). ◇ *pl N* pęki (1). ◇ *A* pęki (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów); poza tym XVIII w. w innym znaczeniu.

1. *Zawiązek łodygi, liścia lub kwiatu; gemma Calep (4) : Malleolaris, Co yeft [...] pękowi yákiemu podobnego. Mącz 205b; Gemma – Pęk na winney maczicy, oczka, pępe. Calep 449b.*

Zwrot: »pęki puszczać« = fruticare Calep (2): Repullulo – Znowu pęki pułzzam [!]. Calep 915b, 438a.

2. *Wyraz dźwiękonaśladowczy: dźwięk powstający przy pękaniu czegoś (2) : wnet od około ftojących były łyżane gwałtownych rázow y bicia trzałki/ y kołátania/ y częłte niewiedzieć od kogo ięki/ pęki/ łteki (marg) Ięk/ pęk/ łtek/ męk/ bęk/ słowá Mázoweckie. (-) StryjKron 350; [„Vtrum Iudas aut aliquis apostolorum missus fuit ad Masouitas convertendas?” Item inquirebant vnus ab alio, quod sunt vocales apud Masouitas? Quisdam dicebant quinque, videlicet: „Stank, penk, mienk, pock, tutka”, quidam septem, ad quinque descriptas addebànt duas: sszijeno, topka” ActRector 1513 nr 2191].*

3. *n-pers (21) :*

Zestawienie (21): Tędi dobrowolnie temu piotrowy pękowy dopułzczą wyęzowanie wdom tęn ZapKościar 1589/87, 1588/83, 1589/87 [4 r.], 87v [4 r.], 88, 1595/88 [3 r.] (21).

Synonimy: 1. oczko, pąpie.

Cf 1. PUK